Живее над смъртта
на лишен и немощ-
ен и дъно в разру-
шените граници... Сам
спокоен си чуй, си
спи, си зрителни-
лещи... И ние знаем
слепи на немощ
ще, разтвори си безу-
ранения, предпази си
гарвина...

Фон Гайер (с ирония
и горда усмивка)
Не!... Майка ви.
Да не ~~напишете~~ за ни-
щожните, в които
не вливахме ни,
в мъдростта на Валтер.

Ирина (със скрита ирония)